

przy
aiący
815.
arta-
ta D.
Kra-
Dóbr
owey
kutek
owie
oczę-
czyły
Wę-
v, na
Dzie-
Pre-
Ilyny
dzień
tórey

3365.
5400.
7068.
120.
366.
3000.
4000.
6000.
100.
5 g. 12.
będą
łowie
adium
arun-
prze-
yczą-
ektora

Spra-
ści, ia-
padek
l. Inst.
ierzy-
b. w
odby-
mieni-
ey, a
nowia-
u cow
do ier

GAZETA KRAKOWSKA

N° 38.

Z KRAKOWA DNIA 10. MAIA 1815 Roku WE SRODE.

Z Warszawy d. 2 Maia.

*Rada Naywyższa Tymczasowa Xięstwa
Warszawskiego.*

Po wysłuchaniu pism ściągających się do Dekretu Króla Saskiego z dnia 30 Października 1812 roku względem zabronienia Żydom fabrykacyi i szynkowania trunków, i zaszczyt uchwały z d. 8 Czerwca r. z. oraz wniosków Radzie nadesłanych; zważywszy, iż doprowadzenie do skutku Dekretu Króla Saskiego, z powodu obecnych okoliczności i stanu, w którym tak Starozakonni jak i mieszkańcy kraju znajdują się pociągnęłoby za sobą wiele nieprzyzwoitości i skarg; postanawia: przedłużyć termin trudnienia się Starozakonnym fabrykacyą i szynkowaniem trunków aż do dnia 1 Lipca r. 1816, pod warunkami następującemi:

Art: I. Tam, gdzie z mocy przywilejów Miastom służących, lub z ustaw iakichkolwiek, albowi też z powodu wyniesienia się Starozakonnych ze wsi, już to z powodu Dekretu Króla Saskiego z d. 30 Października 1812 r. już to z uchwały 8 Czerwca 1814, ciż handlem, fabrykacyą i

szynkiem trunkow dziś się nietrudnią, tam i na przyszłość trudnić się tego rodzaju zarobkiem pod żadnym pozorem wolno nie będzie.

Art: II. We wsiach, mniej 10 dymow mających i na traktach pocztowych nie położonych pod żadnym pozorem ani szynkiem, ani fabrykacyą, ani handlem trunkow, ani nawet arędą karczemną Starozakonnym trudnić się nie wolno.

Art: III. Chcącym Starozakonnym mieć prawo handlowania, fabrykowania, szynkowania, lub arędowania czy też subarędowania w miejscach powyższemi artykułami nie objętych, wolno będzie wyżej wzmiankowanem sposobami zarobkow trudnić się, pod warunkiem opłacenia konsensowego, podług niżej przepisanego sposobu:

a.) Kaźden Starozakonny, chcący uzyskać prawo do konsensu, winien przynieść świadectwo od Woyta lub Burmistrza, iak się nazywa, iak wiele ma familii lub osob przy nim bawiących, z wyszczególnieniem, czy iedno, lub więcej zatrudnień, z powyżey wymienionych o-

brać sobie życzy, niemniej ilości dymow lub ludność w miejscu, które sobie odbiera, i z tem świadectwem do Kassiera Powiatowego udać się.

b.) Kassier Powiatowy świadectwa poprzednim artykułem wymienione zatrzyma u siebie, a natomiast wyda z księgi kwitaryuszowej kwit zapłaty, za iaki, lub iakie artykuły pozwolone zapłatą uycił, a tym samym i wolność trudnienia się otrzymał:

c.) Zapłata za kaźden artykuł z osobną, z handlu, fabrykacyi, szynkowania trunkow, arędowania lub subarędowania karczem, ma byđ w sposobie następującym:

1.) We wsiach lub karczmach na traktach pocztowych położonych, choćby mniej iak 10 dymow mających, wolno się trudnić wszystkimi sposobami, z opłatą konsensowego z kaźdego z osobna artykułu po złot: Pol: 30.

2.) We wsiach na traktach pocztowych nie położonych od 10 do 20 dymow mających, chcącym trudnić się wyżej wzmiankowanymi sposobami, wydane będą konsensa za opłatą za kaźden artykuł z osobna po złot: Pol: 30.

3.) W gorzelniach lub w browarach dworskich Starozakonni fabrykacyą trudnić się chcący, bądź to na swoy własny użytek, bądź iako w służbie będący, winni opłacić konsensowego złot: Pol: 30 osobno od gorzelnii, osobno od browaru.

4.) We wsiach od 20 do 40 dymow liczących, winni opłacić konsensowego za kaźden artykuł z osobna po złot: Pol: 60.

5.) We wsiach nad 40 dymow mających, chcący się trudnić powyższymi sposobami zarobkow, winni opłacić konsensowego za kaźden artykuł z osobna po zł:

Pol: 100.

6.) W miastach i miasteczkach do dwoch tysięcy ludności oboiey płci razem liczących, mają opłacić konsensowego, osobno za kaźden artykuł, po zł: Pol: 30.

7.) W miastach od 2 do 4 tysięcy oboiey płci razem liczących za kaźden artykuł z osobna po zł: Pol: 40.

8.) W miastach nad 4 tysiące ludności oboiey płci razem liczących za kaźden artykuł z osobna zł: Pol: 50.

Art: IV. Dyrekcyia Ministeryi skarbu poleci wydrukować kwitaryusze, z których konsensa z poświadczeniem zapłaty wytrzymane byđ mają na wzor tych ksiąg, które przy uchwale d. 8 Czerwca r. z. były przeznaczone, i takowych Dyrektorom Skarbu prześle z podpisem swoim ksiąg tyle, ile jest kass Powiatowych w kaźdym Departamencie z zaleceniem, aby Dyrektorowie, przy przestaniu ksiąg tych Kassierom Powiatowym, wprzod one podpisem swym stwierdzali, i rapport o dacie wysłania Dyrekcyi Skarbu przestali.

Art: V. Dyrekcyia Ministeryi Skarbu oznaymi Dyrektorom, aby zlecili komu należy, by opłata konsensowego była zaświadczoną przez Kontrybuenta na połowie kwitu w księdze pozostającego, i że wnoszenie pieniędzy ma byđ zaraz przy wydaniu konsensow przez Kassierow podpisanych, wyraźnie słowami ile za iaki artykuł opłacono, i wydanie konsensow ma trwać przez miesiąc May, Czerwiec i Lipiec. — Po ostatnim dniu kaźdego z miesięcy, Podprefekci winni w księgi konsensowe Kassierow Powiatowych wyczerć, summę percepty podpisać, a Kassierowie Powiatowi o wpływie ogólnym przestąć rapporta do Dyrektorow Skarbu, wymieniając kaźden artykuł z osobna; ci

zaś Dyrekcyi Ministeryi Skarbu, która przeszła ogólny rapport Radzie Naywyższej; z końcem zaś miesiąca Lipca Podprefekci zamkną księgi konsensowe, co z dniem ostatnim tegoż miesiąca uskutecznieniem zostanie, a rapport ogólny o summie percepty przez wszystkie miesiące, i każdego artykułu z osobna, Kassyerowie Dyrektorom Skarbu, ci Dyrekcyi Ministeryi Skarbu, a ta Radzie Naywyższej aby przesłała.

Art: VI Kassyerowie po wydaniu kwitow konsensowych z ostatnim miesiąca Lipca, winni zformować listę imienną osob którym wydano konsensa na iakie przedmioty, i ile uzyskali zapłaty za każdy artykuł z osobna, i takową listę Podprefektom przesła, ci zaś Prefektom.

Podprefekci pod dozorem Prefektow z swą odpowiedzialnością ściśle dostrzegać będą aby rygor Dekretu Króla Saskiego z dnia 30 Października 1812 roku artykuł 2 i 4 tak na tych, którzy nie dopilnują rzeczy, iak i na tych, co konsensow nie otrzymają, w całej mocy rozciągniętym został; Prefekci listę z wyszczególnieniem wszystkich artykułow Radzie Naywyższej przesła.

Art: VII. Wydanie konsensow w miastach i miasteczkach, (których przywileie miastom służące lub ustawy przeszkody nie czynią) na szynkowanie, arędowanie i subarędowanie, niemniey ogólne handlowanie trunkami, i browarow nowych ustanowienie, nie gorzelni za opłatą wyżey wyrażoną, iak oraz chcącym trudnić się fabrykacyią w gorzelniach lub browarach dworskich (iak to o tych ostatnich w artyk: 3 §. 3 sub Lit: C. wyrażono) wolno iest i dla tych, którzy z roku 1814 na 1815 konsensów w miastach i miastecz-

kach nie otrzymali; we wsiach zaś to mieysca mieć nie może, dla zachowania całej mocy brzmienia art: 1go.

Art: VIII. Postanowienie ninieysze ma bydź do gazet podane, a dopilnowanie skutku i opatrzenie instrukcyami (do kogo należeć będzie) Dyrekcyiom Ministerstw spraw Wewnętrznych i Skarbu porucza się.

Art: IX. Urządzenie powyższe i powody do tego przy raporcie Nayiaśnioyszemu Cesarzowi przesłane będą.

W Warszawie d. 24 Kwietnia 1815 r.

X. X. Lubecki.

Dyrekcya Ministeryi Sprawiedliwości.

Podaie do wiadomości publiczney, iż Rada naywyższa Tymczasowa Xięztwa Warszawskiego uwielbiając dobroczynny zamiar s. p. X. Jacka Kochańskiego Kanonika Sandomierskiego, Plebana Troieckiego w Departamencie Radomskim, iaki ten przez zapisanie testamentem swoim w dniu 29 Marca roku 1814 sporządzonym znaczney pozostałego majątku iego dla różnych Instytutow publicznych okazał, iako to, przez zapisanie:

1) Dla następcy iego w plebanii Troiecka (gratus Successor) wszystkich sprzętow tam będących tak domowych iako też ekonomicznych, oraz Inwentarza całego na stały fundusz teyże plebanii.

2) Cyny wszelkicy na lichtarze do kościoła Troieckiego.

3) Summ na długach będących wraz z procentem w połowie dla kościołow przez różne wypadki zruynowanych, i dla Seminarium Kieleckiego podług rozrządzenia Biskupa Kieleckiego.

4) Kapitału na dobrach Winiarach, Winiarkach, Grabowie WW. Lanckoroń-

skich dziedzicznych lokowanego dla kościoła parafialnego Troieckiego na podwyższenie funduszu dla tamecznego Wikarego, w tym sposobie, iż z procentu tegoż kapitału dla Xiędza Wikarego, rocznie 500 zł. pol. a na posag dla trzech pańienek ubogich po 100 zł. pol. dla każdej, reszta zaś procentu pod rozrządzenie Xiędza Wikarego z tym obowiązkiem oddaie, aby za duszę Testatora co tydzień iedną mszą świętą odprawiał.

5) Dla Kapituły Sandomierskiej na reparacyą kościoła Kollegiaty, 500 czer. złotych.

6) Na wyposazenie Seminaryi Kieleckiego zł. pol. 40,000.

7) Dla Kapituły Sandomierskiej 10,000 zł. pol. w celu odśpiewania co rok przez duchownych Officium trium Nocturnorum, i odprawiania również co rok mszy śpiewanej.

8) Na fundusz szpitala Sandomierskiego wsi Smiechowic Testatora dziedzicznej.

9) Z prowentow tychże dóbr Smiechowic, tak terażniejszych iako też zaległych po 500 zł. pol. dla każdego klasztoru OO. Reformatorow tameczney prowincyi, z obowiązkiem odprawiania corocznie za duszę Testatora Suffragiow.

Raczyła uchwałą swoją z dnia 16 Lutego r. b. wszystkie zwyż wymienione pobożne legatą w skutku artykułu 910 Księgi praw cywilnych zatwierdzić, zachowując iednak prawa Trzeciego.

W Warszawie d. 20 Kwietnia 1815.

Wawrzecki.

Langer, Sek. M. S.

Z Wiednia d. 3 Maia.

N. Cesarz raczył Feldm. por. Baronowi Bianchi powierzyć naczelne do-

wodztwo nad woyskiem na prawym brzegu Po, które nosi odtąd nazwisko woyska Neapolitańskiego. Woysko zaś w wyższych Włoszech zostaje pod bezpośrednimi rozkazami Jenerała jazdy Barona Frimont.

Doniesienia od woyska.

Król Joachim żadał przez pismo swojego Naczelnika sztabu do naczelnie dowodzącego C. K. woyskiem Jenerała Barona Frimont pod d. 21 Kwietnia zawieszenia broni. Naczelnny Wodz C. K. woyska odpowiedział mu, iż ma rozkaz nie przerywać pod żadnym pozorem działań wojskowych, a zatem proponowane zawieszenie broni nie ma miejsca.

Przez nadeszłego tu d. 28 Kwietnia o godzinie 10 w wieczor gońca przysłał dowodzący Jenerał Barona Frimont rapport Feld. por. Hr. Neipperg, w którym ten donosi, iż woysko Neapolitańskie w nocy z d. 22 na 23 Kwietnia nagle mocno obwarowane stanowisko pod Ceseną opuściło i dalej się z naywiększym pośpiechem cofa.

Daley donosi dowodzący Jenerał Barona Frimont o ostatnich we Włoszech zdarzeniach w treści co następuje:

Gdy Feld. por. Hr. Neipperg, iak się już doniosło, arcyzręcznie uskutecznił atak d. 20 Kwietnia na nieprzyaciela nad rzeką Ronco, postąpił Major Pirquet od strzelcow Fennera przeciw Cesanatico, opanował tamtejszy most strzelcami i oddziałem dragonii pułku Toskańskiego pod Rotmistrzem Harrucker, w padł do miasta, i przez zwawe swoje natarcie tak dalece liczniejszy tam oddział nieprzyacielski w nieład wprowadził, iż zabił mu i ranił wiele ludzi i 300 w niewolę zabrał, pomiędzy któremi znajduje się kapitan ogłównego sztabu. Strata nasza składa się

tylko z 1 zabitego 47 ranionych ludzi. Major Pirquet dał tu znowu dowody niepospolitey swojej zręczności; Kapitan Salaba od strzelców Fennera i Rotmistrz Harucker zasługują także na chwalebne wspomnienie.

Opuściwszy nieprzyjaciel nagle mocne stanowisko nad rzeką Sario, które d. 22 trzymał jeszcze blisko 20,000 ludzi osadzone, nie czekając aż z naszej strony będzie do tego zmuszony, cofnął się do Rimini, a d. 24 miał jeszcze tylną swoją straż w Savignano.

Feldmarszałek por. Bianchi przybył z całym swoim wojskiem d. 25 do Cortona, a d. 28 spodziewał się w Foligno stanąć. Król Joachim usiłował na nowo wniść w układy, lecz te iak przeszłą razą odrzucone zostały

Oto jest wspomniony wyżej list Neapolitańskiego Naczelnika głównego sztabu, Jenerala Millet de Villeneuve, pod d. 21 Kwietnia, do Naczelnego wodza C. K. Austriackiego wojska, w którym prosił o zawieszenie broni.

"Mci Jenerale! Król Neapolitański mniemał z słuszney obawy, iaką mu obrady kongressu Wiedeńskiego względem bezpieczeństwa państwa jego czyniły, i z powodu zanoszącego się z niespodziewanego zdarzenia na nową koligacyą Mocarstw przeciw Francyi, iż należało mu znowu zaiąć linią, do której osadzania miał prawo na mocy zawartey między Jeneralami Nugent i Livron pod czas wojny umowy, a której przez późniejszy nie zrzekł się układy, tylko dobrowolnie ustąpiły z niey wojska Neapolitańskie. J. K. Mość pochlebiał sobie, iż ta linia bez odporu ustąpiła mu ostanie, i może nie byłoby żadne nieprzyjacielskie kroki zaszły, gdybyś

JW. Pan odebrał był odczwę, która przez nieprzewidziany wypadek, o której zapoznaliśmy się, ręk Jego była doszła. Aże wojska Austriackie w Cesenie do wojsk Neapolitańskich strzelały, musiał zatem Król sądzić, iż to nastąpiło z rozkazu JW. Pana, i że takie odebrałeś od swojego Dworu instrukcyę. Jak skoro zobaczył się J. K. Mość w wojnie z tak wielkiem Mocarstwem, uznał za potrzebne użyć wszystkich sił, które mu od dawnego czasu we Włoszech ofiarowane były, i o których wielkości nie starał się nawet dotąd przekonać. Poruszenia naszego wojska ku Bononii, Ferrarze i Modenie są JW. Panu wiadome; lecz w czasie onych przekonał się Król z listow Lorda Bentink, iż rozpoczęte przeciw niemu nieprzyjacielskie kroki, nie były skutkiem umowionego planu, ponieważ doniósł mu ten Minister, iż nie ma o tem dotąd wiadomości. Uznał oraz J. K. Mość, iż Anglii, lubo z nim w pokoju zostaje, należeć jednak może do tej wojny, jeżeliby się daley pociągnęła. Z tych podwoynych uwag wyniknęło życzenie pojednania się z Dworem Austriackim. J. K. Mość doniósł zatem Lordowi Bentink o swoim postanowieniu cofnienia się, i byłby zaraz JW. Panu proponował zawieszenie broni, gdyby nie był się obawiał, iż to poczytane zostanie za krok wstrzymania wojskowych działań przeciw jego wojsku w ten czas, gdy to zaczęła się cofać. Teraz atoli, gdy Król znajduje się z całym swoim wojskiem w linii, którą do obrania uznał za potrzebną; teraz gdy dostatecznie okazał, iż do takowych poruszeń nie był przymuszony i że zupełnie od niego zależały upoważnić mnie uwiadomić W Pana, Mci Jenerale, iż żądał w Wiedniu nowego o-

świadczenia i uczynił Jego Dworowi propozycyę, które każą się szczęśliwego wypadku spodziewać. Tymczasem rozkazał mi J. K. Mość proponować JW. Panu zawieszenie broni, dla wstrzymania niepotrzebnego krwi przelewu. J. K. Mość pragnie, abyś WPan, Mci Jenerale, przyjął tę propozycyą. Król wyznaczy na ten koniec Jenerała do umowienia się z Jenerałem którego JW. Pan do tego przeznaczysz o linią, iaką obustronne woyska zaiąć mają. Mam honor bydz. &c.

(Pod.) *Millet de Villeneuve*, N.
G. sztabu i Kap. gwardyi
J. K. Mci.

W Głowney kwaterze d. 21 Kwietnia 1815.

Naczelnik głównego sztabu Ces. Austriackiego woyska odpisał na ten list iak następuje:

" Mci Jenerale! Gdy N. Król woyska swoje do Marchiow ściągnął; gdy wszystkie urządzenia zapowiadały wojnę, żądał Ces. Austriacki Dwor, który nie znał cale żadnego powodu do tych poruszeń, wyjaśnienia, i ponieważ zdawały się bydz wymierzone przeciw osadzonem przez iego woyska legacyom, dodał razem, iż nayście tych kraiw, poczyta za krok nieprzyjacielski. Nie pojedyncze wystrzały w Cesenie, dały powód do wojny, ale w kroczenie z całą siłą Króla Jmc do osadzonych Ces. Austriackiem woyskiem legacyy i wydana w Rimini pod d. 30 Marca iego odezwa. Wyiawione w tey odezwie zamiary i uczucia powinny J. K. Mości służyć za skazowkę, iak iego terazniejsze nowe propozycyę do pojednania się przyjęte zostaną. Mając honor z rozkazu JW. Naczelnego Wodza Austriackiego woyska we Włoszech, odpisać na

list WPana pod d. 21 Kwietnia do niego pisany, mam oraz zlecenie donieść WPanu, iż JW. Wodz odebrał naywyraźniejsze rozkazy popierać daley wszystkimi siłami działania woienne, a zatem nie jest mocen przerwać ich przez zawieszenie broni; nie zaniedbał wszelako zasięgnąć od wyższey władzy rozkazow względem WPana propozycyy. — Mam honor bydz, &c.

W Głowney kwaterze d. 24 Kwietnia 1815.

Wiedeńska gazeta Dworska nie zawiera żadnych wiadomości z Francyy, mówiąc, iż ostatnie poczty nie nadeszły, iż musi iuz bydz związek z tym kraiem przerywany. Gazeta zaś Berlińska umieściła następujące

Doniesienia z Francyy aż do 21 Kwietnia.
(Przez Hollandyq.)

Monitor pod d. 21 Kwietnia zawiera następujący list Jenerała Grouchy do Bonapartego z Aix d. 14 Kwietnia:

" N. Panie! Miasto Marssylii wystąpiło do mnie deputacyą z zapewnieniem o swoim się poddaniu. Rozgłoszenia P. Riviere i pewnośc, że kolumna Marssyliyczukow, pod rozkazami JJ. Ernouf i Leverdo, która ku Grenoblu poszła, potem zwrocila się do Marssylii, a wczoray rano ieszcze się tam z swoją artyleryą znajdowała, nakłoniły mnie do przyspieszenia moiego pochodu do tego miasta. Ważnym było dla mnie rzeczą dognąć tę resztę rokoszankow i zasłonić tym sposobem Marssylią od nieładu, któryby tam ieszcze była zrządzić mogła. Za moim zbliżeniem się rozbiegła się ta kupa rokoszankow i wszystkie południowe departamenta poddały się potem. „

Drugi list tegoż Jenerała z Awenionu pod d. 13 zawiera: "N. Panie! Mam honor donieść W. C. Mci, że wczoray miasto Marssyliia wywiesiła trzech kolorową kokardę, a zatem powiewa iuż w całym państwie. Przednia straż nasza idzie teraz z Orgon do Aix. Daley nie posunę iey, gdyż umowię się z Xciem Esslingi (Marsz. Masseną) względem potrzebnych środków do utrzymania spokoyności. Udam się zatem do Marssylii, gdzie wpraszam o dalsze rozkazy. Lubo byłem tyle szczęśliwy, iż w samem poczęciu przytłumiłem zaburzenia na południu, nie żądam iednak inney nagrody, iak żebym mógł otaczać osobę W. C. Mci i dać Mu nowe dowody moiey wierności i przychylności. „

Monitor umieścił także odezwę i obszerny rapport Masseny. Oto iest iego odezwa, która iest rownie wątpliwa, iak całe iego postępowanie, i pod d. 10 Kwietnia w Tulonie wydana: — " Mieszkańcy osmey woyskowej dywizyi! Zdarzenie rownie szczęśliwe, iak nadwyczayne wrocilo nam Monarchę, któregośmy sobie wybrali, Napoleona wielkiego. Bydź one powinno uroczystością dla wszystkich Francuzow. Usiadł znowu na tronie bez rozlania kropli krwi. Powrocil na łono familii, która go kocha. Francuzi nie ma miasta we Francyi, w którym nie byłoby pomnika iego dobrodzieystw. Podziękuymy Niebu, że nam go wrocilo. Żołnierz widzi znowu bohatera, który go zawsze do zwycięztwa prowadził. Nauki i kunszta odzyskały swojego opiekuna. Połączmy nasze życzenia dla utrzymania iego życia i iego dynastyi. Niech żyje Cesarz! „

Z obszernego zaś rapportu Masseny pokazuje się, iż on zaraz w początkach

potajemnie Króla zdradził. (Zrobił tak iak Marszałek Ney, na którego wyszła w Paryżu szpetna karykatura.) W tym celu oddalił Massena pod różnemi pozorami prefektow, jenerałow i admirałow swey dywizyi, o których wiedział, że byli wierni Królowi, a osadził ich miejsca strunnikami Bonapartego. Widzieć także wyraźnie można było, iż wszelkiemi sposobami przeszkadzał przedsięwzięciom Xcia Angouleme. Na końcu swojego rapportu wyraża (co okazuje, iż zdrayca boi się zdraycy, zawsze przecieź iest zdraycą): że znając ten kraj dokładnie, potrzebna tam iego obecność, i dla tego do Paryża nie ziezdza, chociaż go Minister woieny powołał.

Na miejscu Jen. Grouchy obiąć ma Marszałek Brune dowodztwo nad 30,000 woyska, które zgromadza się pod Antibes. Jen Lecourbe stoi, iak mowią z 25,000 pod Befort. Dowodzący w Tulonie Admirał Lhermit doniosł Ministrowi morskemu, iż kazał tamteyszey flocie zawdziać trzechkolorową banderę.

Jen. Vandamme nazwał się w dziennym rozkazie, który w Dunkierce wydał, naczelnym wodzem 16tey dywizyi woyskowej z szczególnieyszem zleceniem w północnych okolicach. Wszystkie władze wzywa do utwierdzenia zaufania w Bonapartem, i zapowiada, iż więcey nadeydzie woyska.

Francuzi zgromadzaią się w dwóch miejscach na granicy północney. Pierwszy korpus stać będzie w okolicy Lill; drugi między Maubeuge i Walencienną.

Jak dalece zresztą spokoynie iest we Francyi okazują następujące pojedyncze doniesienia: W Bordeaux pochwycono dwóch ludzi, którzy krzyczeli: Niech ży-

ie Król! W Reuen rozrzucono buntownicze odezwy. Znany Montbreuil, który obdarł byłą Królową Westfaską uciekł z więzienia za pomocą stronników Królewskich. W nadgranicznych departamentach jak np. Ardennow, Mozy, &c. zostają mieszkańcy w wielkiej obawie, i nie tylko niemyślą zprzymierzonym wojskom opierać się, ale chcą im się poddać. Z niechęcią pracują nad zakładaniami wszędzie szaniami i obozami. 150 kirysserow opuściło chorągwie Bonapartego i przybyli przez Jpern do Niderlandow. Młodzież zabierana jest przez żandarmow do wojska. Nieposłuszeństwo i zbiegowstwo codziennie się zwiększają. — W Paryżu panuje ciche poruszenie; dwóch prezydentow municypalnych złożyło swoje urzędy. Przed pałacami Tuilleries i Elizeyskim stoją ciągle działa z zapalonymi lontami. Znalezione tam porozrucane kartki z napisem: "Ludwik XIII panował 10 miesięcy; Bonaparte będzie 6, potem panować będzie Rzeczplta., — W Walenciennie zaszły krwawe kłotnie między wojskowemi, którzy krzyże Ludwika noszą i Bonapartystami. — Mowią o odmianie ministeryum. — Wiadomość jakoby Jen. Lobau dowodził obserwacyynem wojskiem pod Paryżem jest odwołana. — Prawdą było, iż obywatele Dunkierki rozbroili osadę i w koszarach zamknęli, i że maytkowie zerwali z wieży trzech kolorową banderę i podeptali. Ale że waleczni ci Obywatele nie mieli z nikąd pomocy, w padli zatem ułani Bonapartego do miasta i do Winox-Bergen, na których czele znajdował się Jen. Vandamme, i rzekomą spokojność przywrócili.

Wolność druku zdaie się być nie

ograniczona, podlega przecież skrytemu dozorowi. W Paryżu wychodzi bardzo wiele pisemek przeciw Bonapartemu i rządowi. Jedno z pomiędzy tych zawierające adress do Bonapartego od sądu cywilnego w Romilly, po niejakim wstępie mowi: "Zaklinam Cię na wszystko, co jest u Ciebie świętym, na Twoią żonę i syna, na przyswoianą oyczyznę i krew walecznych iey synow: nie bądź tyranem; pokaz się nakoniec prawdziwie wielkim, bądź szczerym i nieodnawiaj dawnego postępowania, aby o Tobie nie powiedziano jak o Furbonach, iż nie zapomnieli dawnego sposobu panowania.,

Przeszło 1100 officerow oddaliło się od służby; wielu z nich przybyło do Belgii.

W Lill założone zostały dwa kluby jakobinow.

Pułkownik Pernet, pierwszy adjutant Marszałka Berthiera, oznaymił w pismach Francuzkich, iż Marszałek ten nie w Wiedniu, ale w Bambergu bawi, i oczekuje tylko na paszport dla powrocenia z swoją familią do Francyi.

Między Belgią, Hollandyą i Francyą nie jest jeszcze związek przecięty.

Za kilka dni wyprawi Bonaparte w Paryżu widowisko Maiowe, względem czego wyszło już programa. Przez zwołanie 30,000 Elektorow na zgromadzenie na nazywać się maiacem polu Maiowym, chce Bonaparte okazać Francyi i Europie, iż to są prawdziwi reprezentanci narodu, obierani zaś przez nich deputowani do ciała prawodawczego są tylko ich wystąncami; od nich tedy chce przyjąć koronę lub wygnanie. Projekt nowej konstytucyi na rok 1815 jest już ukończony.

DODATEK
DO N^{ro} 38.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 10 MAIA 1815 Roku W E SRODE.

*Archikonfraternia Miłosierdzia i Banku
Pobożnego w Krakowie.*

Imieniem cierpiącej potajemnie ludzkości składa iak nacyzulsze podziękowanie JW. Pani Justynie z Sucheckich Chwalibogowej, Sędziny Pokoju Powiatu Szkalbierskiego za ofiarowana szcudrobliwie do Banku w dwoch obligacyach Hypotecznych skarbowych Xięstwa Warszawskiego każda po 2500 złotych polskich summe 5000 zł. pol. wynoszących, czyniac zadość obowiazkowi na siebie włożonemu i donosząc o tey tak choyney darowiznie, szanownych współbraci iako i wszystkich łaskawych tajemnego ubostwa przyiacioł uprasza, o dopomożenie, iakby wzwyż wspomniane obligacye przez Cessyą lub przyięcie ich z procentem na pewna Hypotekę, lub innym iakowym sposobem zyskownie zbyc i na gotowe pieniądze obrocic można? co tym łalwiey do wykonania bydz zdaie się, gdy za szacunek dóbr na licytacya w Warszawie podanych, obligacye podobne za gotowe pieniądze Skarb przywmuie. Łaskawi i o dobro ubogich gorliwi Szanowni Obywatele znalazzyszy sposobność i w chęci nabycia Cessyi osobę, racza osobiscie, albo listownie o tem W. Xiędza Kanonika Markiewicza Archikonfraterni Podstarszego przy ulicy Sławskowskiej Nro 440 mieszkającego od Zgromadzenia do czynności upoważnionego uwiadomic.

Szlachetne dusze które się do uskutecznienia tego zamiaru i przez to do

prędszego wsparcia ubogich tanych swym staraniem przyłożą, procz leż wdzięczności od wstydzących się lub nie mogących publicznie żebrać, godną serc swych w samym czynie odbiorą nagrodę, iż dla nieszczęśliwych istot, prawdziwemi staną się dobroczyńcami.

Działo się na Sessyi d. 5 Maia 1815.

Piekarski, Starszy Bractwa.

Z Londynu. d. 19 Kwietnia.

Ustawicznie przewiaia się gońcy między Londynem i główną kwaterą Xcia Wellingtona. Pułki goralow Szkotskich popłynęły także do Belgii. Jenerał Vivian, Lord Manners, Pułkownik Quentin i inni udali się do Xcia Wellingtona.

Podług doniesień z Hiszpańskiej Ameryki, całe Peru oświadczyło się za rokoszanami. Woysko z Buenos-Ayres odniosło także zwycięztwo nad stronnikami Królewskimi pod Araguera. Kartagena złączyła się z Nową Grenadą, gdzie Jenerał rokoszanow ma 6000 ludzi pod swoim dowodztwem.

Pisma nasze powstają mocno przeciw przywroceniu podatku od dochodow. Gdy kanclerz skarbowy wniost d. 17 b. m. w izbie niższej przywrocenie podatku od dochodow, zapytał go się P. Freemantle

czyli iakowa zaydzie odmiana w tym podatku? na co kanclerz odpowiedział, że nie. P. Whitbread zapytał się czyli ministrowie obstawać będą przy tym podatku chociażby do wojny nie przyszło? Kanclerz odpowiedział, iż ten podatek utrzymać się musi, bo chociażby do aktualney wojny nie przyszło, tedy potrzeba poczynić do niey należyte przygotowania.

Xże Orleanu odłączył się od rodziny Burbonow i założył swoje mieszkanie w Anglii. W e Francyi ma on zasobą wiele stronników.

Z Bruxelli d. 23 Kwietnia.

Onegdaj powrócił tu Xże Wellington i iadł tego dnia z wszystkimi zagranicznymi posłami i wielu jenerałami u Króla obiad. W krótkce uda się J. K. Mość z Następcą tronu dla obeyrzenia Antwerpii, która jest główną zbroiownią Nederlądow, i do innych okolic.

Marszałek Wiktor, Xże Bellany, pojechał z zleceniami od Ludwika XVIII do Cesarza Alexandra.

Korpus Lützowa i czarne huzary Pruskie stoją teraz między Dinant i Givet na ostatnich granicach z strony Francyi. Niemiecka legia nadeydzie tamże piętrze.

Gazeta nasza mowi, iż Bonaparte posłał wydawcy Morning - Chronicle w Londynie ozdoby legii honorowej!

N. Król nasz mianował 10 nowych jenerałow porucznikow i 25 jenerałow majorow.

Usiłowanie Bonapartego pojednania się z bratem swoim Lucyanem było daremne.

Z Gandawy d. 19 Kwietnia.

Od 14 b. m. wychodzi tu Króelwska

gazeta pod tytułem: *Journal universel*. Zawiera ona między innymi rozporządzenie Króla Ludwika XVIII ażeby Bonapartemu żadnych podatkow nie płacono i pod jego chorągwie się nie zaciągnao.

Król ma teraz przy sobie trzech Ministrow, Xcia Feltre, (Clarke) Hr. Blacas i Hr. Jaucourt. J. K. Mość powołał także niedawno do swej rady Hr. Lally Tollandal i P. Chateaubriand. Cia o dplymatyczne zaczena się do niego ziezdzac. Sekretarz poselstwa P. Rayneval pojechał nazad do Londynu.

Od niższego Renu d. 22 Kwietnia. Xże Blücher Wahlstadt wydał następującą odezwę do woyska:

" Koledzy! N. Król raczył mi znowu powierzyć nad woyskiem naczelne dowodztwo. Z czułą wdzięcznością przyjmuję tę łaskę Monarchy Cieszę się z widzenia was znowu, znalezienia was znowu na polu sławy w gotowości do boiu i ożywionych nową nadzieją. Raz ieszcze wypadło nam walczyć za wielką sprawę, za powszechną spokoynosc. Zyczę wam szczęscia. Otwiera wam się znowu droga chwaly; nadarza się sposobnosc do powiększenia nabytey sławy oręza Stawiając na czele was pewny iestem chwalebneho i szczęśliwego wypadku. Udaruycie mnie znowu w nowey wojnie waszem zaufaniem, tak iakeście w przeszley uczynili, a pewnie utrzymamy świętnosc naszego oręza. — W Berlinie d. 6 Kwietnia 1815.

Blücher.

Z Ratysbony d. 26 kwietnia.

Wczoray pod dowodztwem Pułkownika Mann przechodził tedy C. K. Austriacki pułk kirysserow Arcy Xcia Ferdynanda Następcy tronu, który przed 6

łaty pod naszymi murami dał dowody swojej odwagi. Lud jest piękny i konie ma dzielne. — Dziś przybyła tu znaczna część ekwipażów Xcia Schwarzenberga, a sama w krótkce nadziechać. Z korpusu Austriackiego przechodziły także wczoray tedy bataliony strzelców.

Z Loufen (przy Salcburgu) d. 19 Kwiet.

Gościniec nasz zapełniony jest znowu C. K. Austriackiem wojskiem iak w roku przeszłym; przeszło 23,000 ludzi i około 5000 koni przeszło iuż tedy na dalsze ku Renowi przeznaczenie. D. 23 nadejdzie tu 5 batalionow C. K. Austriackich grenadyerow, d. 24 pułk ułanow Xcia Schwarzenberga, a d. 26 4 bataliony strzelców.

Z Manheimu d. 21 Kwietnia.

Wczoray przeszło tedy około 5000 Bawarskiej piechoty pod Jenerałem Derroy za Ren, gdzie iuż znayduie się znaczne Austriacko - Bawarskie wojsko. Wczoray w południe wyjechał ztąd do Kirchheimboland Królewicz Bawarski Karol. Dziś o godzinie 10 z rana przeszło znowu za Ren 3000 jazdy Bawarskiej z artylleryą. Xże Jsenburski ieciał tam na czele swojego pułku huzarów.

Z Genewy d. 15 Kwietnia.

Lucyan Bonaparte, Rzymski Xże Canino, znayduie się od dnia onegdajszego znowu w Versoix; lecz niewiadomo w iakim celu. Zdaie się, iż po przejeździe swoim d. 3 b. m. przez nasze miasto był w Paryżu lub przynajmniej przed Paryżem, a teraz zamysła do wrocic. Zapewniaia, iż wyprawił ztąd gońców do Oyca S. i do seymu Szwajcarskiego. Teraz zamysła udać się do Papieckiego Nuncyusza do Lucerny.

Z Frankfortu d. 26 Kwietnia.

D. 23 wszystkie tuteysze milicye, ochotnicy i regularne woyska wykonali tuteyszemu magistratowi na otwartem polu przysięgę wierności. Wiele znakomych naszych obywateli zaciąga się do czynnego woyska. Gdy podczas ostatniego popisu Major tuteyszego mieyskiego woyska, wezwał swoich podkomendnych do czynnej w pole służby, większa część, przeszło 1200 ludzi, oświadczyło się za nią, niewiele zachowało milczenie.

Cywilny gubernator średniego Renu, P. Justus Gruner mianowany jest jenerałem policyi wszystkich zprzymierzonych woysk, i zaraz po rozpoczęciu wojny swoje urządowanie rozpocznie.

Zebrało się tu zgromadzenie dobrze myślących Niemcow dla proszenia Senatu, ażeby zabronił Dziennika Frankfortskiego, iedynego pisma, które w Niemczech w Francuzkim wychodzi ięzyku.

Arcy Xże Karol przybył z orszakiem sprzeszło 80 osob i 120 koni do Moguncyi. Aże wiego orszaku znayduie się wiele woyskowych i cywilnych osób, wnoszą zatem, iż dłużej w tych okolicach zabawi, niżeli się spodziewano. Jest to pierwszy przykład, że twierdza związku Niemieckiego tak wysokiego ma dowodzcę.

*Dnia 9 Maja 1815
Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.*

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Pszeniczy	32 —	30 —	29 —	28 —
— Zyta	27 15	27 —	26 15	25 —
— Jeczmienia	20 —	19 —	18 —	16 15
— Owsa	10 —	9 15	9 —	—
— Jagiel	—	—	—	—
— Grochu	26 —	25 —	24 —	22 15
— Rzepaku	—	—	—	—

W Departamencie Krakowskim w Rejonie Podgorskim znaiome wszystkim WW. Medycyny Doktorom wody wodorodno - Siarczyste rownie iak pacjentom, którzy na rozliczne slabosci nietylko ulgi, ale i zupełnego doświadczyli wyzdrowienia, będą otwarte dla Publiczności dnia 10 Maia r. b.

Właściciel ma za powinność uwiadomić Szanowną Publiczność, iż mimo nayfalszywszych pogłosek w Maiu i początku Czerwca w roku zeszłym rozsianych o osłabieniu i niedostatku rzeczonych wód, Goście z początku temi fałszami zrażeni, po wywieczeniu się o prawdziwym stanie rzeczy, ziechawszy się w Lipcu przekonali się o dobrym tych wod stanie i o ich obfitości, tak dalece, że prócz licznie zamieszkanym łazienek byli świadkami iak przy całej dla nich usłudze Właściciel pozwalał chcącym się kąpać w swych własnych domach i po 20 beczek codziennie brać ze źródła.

Zawsze troskliwy o wygodę cierpiących Gości Właściciel, w celu nie przerywania ciągu kąpiei, w czasie kiedy się kotlina wody zwykła wyczyszcza, kazał drugą obok wybrać, przez co nie tylko kilka tej samey natury zdroiow odkrył, ale w czasie czyszczenia dna iedney, zostanie druga do ciągłego używania.

Traktyerka J.P. Mosznowska starać się przyrzekła o wszelką dla Gości wygodę zobowiązawszy się że się stosować będzie w cenie stołu i trunkow do ceny miast naybliższych. Dan w Swoszowicach d. 30 Kwietnia 1815 roku.

Felix Radwański.

Wyszło Pismo pod tytułem Myśli Drugie Felixa Radwańskiego, Filozofii Doktora, &c. tyczące się Punktow ku wyprowadzeniu ludu wievskiego ze stanu podległości przez J.O. Xcia Jmć Lubeckiego Urzędem Administracyynym i innym kralowym Władzom i Ciałom politycznym do odpowiedzi podanych na prete zebrane.

To pismo iest do dostania w Krakowie w Xiegarnich J.P.P. Maia i Frydleina.

Trybunał Cywilny pierwszej Instancyi Dep. Krakowskiego, gdy Uchwala Rady Naywyższej dnia 23 Lutego r. b. Juristitium co do spraw konkursowych zniesionem zostało, a massa kredalna Pawła Grabowskiego zachaczoną została na kontynuacyi Protokołu, który z wierzycielami otworzonym był, dla odebrania od nich deklaracyi: Czyli na planie Distrybucyi przestają, lub też monitow jeżeliby iakie na przeciw temu planowi podać chcieli, przeto Trybunał Cyw. pierwszej Inst. Dep. Krakowskiego, po wysłuchanym wniosku Urzędu publicznego, wzywa ninieyszym wszystkich wierzycieli massy kredalney Pawła Grabowskiego, aby w celu kontynuowania, i zamknięcia pomienionego protokołu na Kommissyą w dniu dwudziestym Czerwca r. b. przed M. Sędzią Gostkowskim w domu Władz Sądowych przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 stawili się. W Krakowie d. 13 Kwietnia 1815.

Lewicki, Sędzia Prezyd.

Bodni, Serr.

Za życia ś. p. Oycy moiego Wovciecha Maczeńskiego, JW. Jozef Łochocki Starosta w roku 1801 kupił i zapłacił Ośm beczek wina Węgierskiego, i te zarewersem danym przez ś. p. Oycy moiego, do tych czas w piwnicach moich zostają. Gdy po kilkakrotnym pisaniu do Torunia, żadney odpowiedzi nie odbieram, a nie wiedząc terazniejszego przemieszkiwania, uwiadomiam JW. Łochockiego lub Jego Sukcesorow, aby dla odebrania tego wina, i zaspokoienia Expensy, do niżej podpisanego, za oddaniem danego Rewersu zgłosili się. Gdy te wina już lat 14 u mnie na składzie zapieczętowane zostają, dłuższym dozorem zatrudnić się nie będą i od daty dzisiejszey do dwoch miesięcy odpowiedzi oczekuję, w przeciwnym razie Wysokiemu Trybunałowi Handlowemu Wolno handlowego Miasta Krakowa oddam, aby raczył przez Delegacyią te wina zrewidować, oszacować, sprzedać, i do Depozytu swojego pieniądze odebrać. W Krakowie d. 10 Maia 1815.

Jakób Maczeński.

Dobra Lipa, Jawor, i Karsy, z dwoma folwarkami w Departamencie Krakowskim, Powiecie Szydłowskim leżące, są do sprzedania. Zyczący sobie kupna dóbr tychże zgłosić się mogą do JW. Stanisława Hrabi Szaniawskiego dziedzica onychże, mieszkającego tu w Krakowie w własnym domu na ulicy Grodzkiej pod Nrem 180.